

Dr. Windisch Ferencné (szül. Kozics Edit) életrajza

1915 szeptember 8-án született Csurogon, akkor még Magyarországon.

Trianon áldozata lett, ügyvéd édesapját 6 éves korában elvesztette, zenetanár végzettségű édesanyja nevelte, 3 leánytestvérével együtt. A család a Jugoszláviához csatolt Versecen élt. Versec ebben az időben egy 40 000 fős német-magyar-szerb kisváros volt, Temesvártól 30 km-re a szerb-román határ mellett. A város leghíresebb szülöttje Herczeg Ferenc író.

A belgrádi egyetemen 1939-ben matematika-fizika szakos tanári oklevelet szerzett, a tanítást a szabadkai magyar nyelvű fiúgimnáziumban kezdte meg.

Férjével, a jogász végzettségű dr. Windisch Ferencsel 1940-ben, Szabadkán ismerkedett meg, 1941-ben Budapestre költözött, 1941 és 1997 között Budapesten a Karinthy Fr. út 14. sz. alatti házban lakott.

Budapesten, Keresztúr Dezső felkérésére állást vállalt az Oktatási Minisztériumban, a szerb-horvát kisebbségi oktatás előadója volt. A szerb-horvát gimnáziumok még 1980-as évek végén is az általa írt matematika-fizika könyveket használták.

1952-ben elbocsátották a minisztériumból (vallásossága mellett egyik bűne az volt, hogy Tito itteni látogatása során a feleségének fordított).

A József Attila Gimnáziumban 1952 és 1976 között matematika-fizika tárgyat tanított.

A JAG évkönyve szerint összesen legalább 22 osztályban tanított, 6 esetben volt érettségiző osztály osztályfőnöke.

Munkáját szerette, a munkahelye megőrzése érdekében családjával vasárnaponként távoli templomokba járt (az emberi jogok és vallásszabadság jegyében kollégái szimatolotak utána és feljelentgették, hogy idealista módszerekkel tanít.) Két és fél évtizedes munkáját az utolsó napon az akkori igazgató, Palotás János egy mondatban köszönte meg. „Kolleganő, holnap nem kell bejönnie.”¹

Tanítványait szerette, sokakkal évtizedes kapcsolatban állt.

Büszke volt rájuk, volt olyan időszak, amikor egy időben 5 egyetemi klinika igazgató főorvosáról mondhatta el, „a tanítványom volt”.

¹ Palotás Jánost nekrológiájában a fizetett bértollnok, Kristóf Attila (Magyar Nemzet) nagy és nemes férfiúként ábrázolta. Sajnos Vasbányai Ferenc lebeszélte a családot arról, hogy erre reagáljunk és elmondjuk a valóságot.

(Élete utolsó hónapjában epe elzáródással szállították be az egyik klinikára. A nővérek már rá sem néztek, de az első vizit során az igazgató professzor megcsókolta a kezét...)

Tanítványai közül sokan külföldre kerültek, de visszajártak hozzá. Boldogan emlegette egy-egy színésztől, miniszterrel, a névnapján ma is felhívja őt.

Négy idegen nyelven beszélt folyékonyan (német, francia, szerb, horvát).

Házasságából 5 gyermek született, Andor (1942), Ferenc (1943), Edit (1946), István (1948) és Klára (1952). 3 fia mérnök, 2 lánya matematika-fizika szakos tanár lett.

Élete végén 20 unokája vette körül.

1997 szeptemberében, néhány nappal 82 születésnapja előtt halt meg Budapesten.

Sírja a Farkasréti temető 11/2 parcellában található. (Főbejáratnál egyenesen előre kell menni a főúton, a 10/a parcellajelző tábla előtt jobbra kell befordulni. Ezen haladva a második jobbra ágazó út után fekszik jobbra a 11/2 parcella. Ennek második sorában a harmadik sírhely az Övé. (Két márványtábla között függő márványkereszt síremlék.)

Összeállította: Windisch Ferenc